

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljskih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrlet in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema uredništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvu, odpravištvu in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Praga 27. Deželni zbor je rešil več referatov, tičejočih se budgeta. Na dnevnem redu jutruje se je predlog poslanca Pipicha, glede nakupa grand-hotela za neki nemški dijaški dom od strani češke hranilnice.

Berolin 27. Disciplinarni dvor je obsodil danes profesorja Delbrücka radi njegove kritike izgonov iz Schleswig-Holsteina na ukor in 500 mark globe.

Napolj 27. Vojna ladija »Stromboli« je danes odplula v Kitaj.

Petrograd 27. Po naročilu carja Nikolaja je minister za zunanje stvari grof Muravjev poslal zastopnikom Rusije v inozemstvu okrožnico, datirano od dne 23. t. m., kjer jih prosi, naj izrazijo srčno zahvalo vsem onim, ki naznanjajo carju Nikolaju s pismi, brzjavkami ali na drugačen način, da se strinjajo z mirovno idejo. Car nahaja v simpatijah, katere nahaja mirovna ideja povsod, kakor tudi v tem, da so vlade voljno pritrdile konferenci v Haagu, nadaljno zagotovilo, da njegov trud ne bo brez uspeha.

Pariz 27. V današnji seji komore je predložil minister za zunanje stvari, Delassé, zakonski načrt, s katerim potrja parlament pogodbo med Francijo in Angležko, ki se je sklenila 21. marca t. l. Deleassé je izjavil, da kakor hitro mogoče predloži parlamentu vse dokumente, tičeče se konvencije.

London 27. Gosposka zbornica se je odgodela od 17. aprila t. l.

Bellgrad 27. Vesti o ministerski krizi v Srbiji, ki so je razširili različni listi, označajo od poučene strani kakor brez vsake podlage.

Washington 27. Reuterjeva pisarna javlja: Brzjavka generala Otisa od večerj pravi, da je general Mac Arthur šel že preko Polo in prišel devet milj naprej od Manile. General bo skušal jutri podreti na odprto polje, ker se ustaši zelo branijo za posameznimi črtami utrd, odkoder jih Amerikani vedno morajo preganjati. Mesto je popolnoma mirno.

Washington 27. Poročilo Reuterjeve pisarne: Kakor brzjavljajo iz Manile je prišel Löwensten, ki je kakor častni adjutant generala Millerja prišel preblizo ognja, bil ustreljen in je kmalo potem umrl. Prije je bil star 35 let. Nemški spremljevalci prijea je tudi ranjen.

Italijanski podaniki in policija.

Kdor je zasledoval kazenske razprave, ki so se v zadnjem času vršile na tukajšnjem deželnem sodišču radi italijanskih demonstracij in izgrediv v našem mestu, opazil je gotovo, da so bili obtoženci večim delom **Italijanski podaniki**.

Tudi ta okolnost je značilna za avstrijske in zlasti za naše primorske razmere. Ljudje, ki živé mej nami le kakor gostje in bi morali zato biti hvaležni, da se jim dopušča mirno uživati avstrijski kruh mestu neslane laške polente, so toliko predrzni, da demonstrirajo na nesramen način o vsaki priložnosti proti naši državi in proti narodnostim, ki prebivajo v njej.

Iz »viših ozirov« je naša vlada molčala dolgo časa, toda predrznost naših »gostov« je presegala ravno v zadnjih mesecih vse meje. Mi gotovo ne bomo zahtevali, naj se kar čez noč odpravijo čez mejo vsi italijanski podaniki, čeprav so nam nemški državniki pokazali z izganjanjem naših rojakov

in danskih podanikov, da smatrajo »im Reiche der Gottesfureht und guten Sitte« to sredstvo dovoljenim tudi proti popolnoma mirnim in pridnim delavcem; zahtevati pa hočemo in moramo, da se nesramni tuje postavijo prav energično pred vsota, kakor ima to pravico vsaki hišni gospodar.

Do tega prepričanja so prišli menda tudi obločilni krogi v Trstu, kajti v zadnjem času je obsodilo sodišče mnogokrat italijanske podanike tudi na izgon iz naše države, in v nekaterih slučajih, ko je sodišče to opustilo, je dodala to kazen policija ter je odposlala vročerkvne Italijane tja, kamor jih sree vleče.

S tem je policija popolnoma pametno postopala, ne samo z avstrijskega stališča, temveč je gotovo izpolnila tudi srčno željo dotičnih obsojencev, kajti ljudje, ki vedno vpijejo »viva l'Italia« in katerim so zoperni slovenski glasovi, morali bi biti jako hvaležni policiji, da jih ona na svoje stroške in z častno stražo odpravlja v lepo deželo, »dove risuona la dolce favella del sì«.

Tako bi se sodilo po njihovem kričanju; toda naša policija ne more nikdar ugoditi tem ljudem. V Trstu izhajajoči oficijelni organ italijanskih podanikov, »Il Piccolo«, se pritožuje v sobotni številki britko proti pošiljanju v — Sibirijo, misli morda častiti čitatelj — ne, proti pošiljanju v blazeno Italijo, kjer se namreč dotični italijanski podaniki ne čutijo prav nič domačine, kakor prav ginljivo toži eden takih tičkov. Mesto da bi vriskal od veselja, ker je prišel v rajsko deželo, joče se in stoka in si želi nazaj v barbarsko Avstrijo. »Piccolo« ni priobčil doslovno njegovega pisma: najbrž je dotičnik, ki je tu vpil vedno le »viva l'Italia«, završil svojo jeremijado z vzklikom »viva l'Austria«.

PODLISTEK.

9

MLINAR.

Spisal Vrh morskí.

Svatje so se podali takoj v gornje sobe, kjer je bilo vse okusno napravljeno in odičeno; po mizi je bilo razvrščenih nenavadnih in finih jedij. Pijač pa je bilo več vrst; vsakdo je pil od one, ki mu je ugajala najbolj. Vse je bilo veselo, vse je rajalo, zdravica je sledila zdravici, stare buteljke so pokale kar zaporedoma.

Naposled je morala še Olga pokazati svojo zmožnost na glasovirju ter slednjič zaigrati »štajersko«. Stara Podgoričanka se je morala udati ter zaplesati z Rušarjem. Pozneje je stara Podgoričanka zapela še od »Nebeški oheet«, k čemer jej je največ pripomogel oni, »ki utopi vse skrbi«.

Ura je že dolgo odbila dvanajsto, ko so svatje začeli odhajati. Pri Podgoričanu sta prenočila ona dva gospoda iz mesta in Olgin oče. Ti trije so odšli še le drugi dan popoludne.

VI.

Jankov oče je bil mož domače vzgoje, a zdravega uma; razum domačih šol ni obiskoval nobenih, zanimal pa se je več ali manj za vsako stvar; tudi v politiko se je spuščal. Ko mu je dopuščal čas, je rad prebiral razne knjige, in njegova hiša ni bila nikoli brez časnika. Da-si so ga spoštovali vsi in četudi so ga imeli celo mestni gospodje v posebnih čisljih, ni nikdar prekoračil meje svojih

prednikov, ampak je ostal vesten, domač trgovec in pošten — kmetovalec, a prav v tem ga ni hotel posnemati njegov sin. — Janko se je čutil višega, razumnejšega in izobraženejšega od svojega očeta, — seveda, on je bil v šolah, je študiral, je znal več jezikov, je bival v mestu, kjer se živi vse drugače, nego na kmetih, Janko ni bil več kmet, kakor njegov oče, ampak — gospod.

Ker pa je bil gospod, je hotel imeti olikano in izobraženo soprogo in zato si je izbral Rušarjevo Olgo.

Rušar je bil nekdanj navaden vaški učitelj ter se je poročil z hčerjo nekega kramarja, ki je hodil po semnjih prodajat platno. O kramarjevi smrti našlo se je veliko denarja, katerega polovica je pripadla Rušarjevi ženi, a polovica nje bratu. Kmalu potem je Rušar popustil svojo službo, začel je trgovati, njegovo premoženje pa je raslo od dne do dne. Mej tem je bil izvoljen tudi za župana, no, žena njegova ni dolgo živela te časti, kajti umrla je kmalu potem. Mož se je poročil v drugo in iz tega drugega zakona je izšla Olga. Olga ni kazala nikdar veselja za gospodinjstvo, veliko bolj jo je veselilo vzenje, slikarstvo, učenje drugih jezikov in — klavir. Obklečena pa je bila, posebno če je kam šla, bolj elegantno in fino, nego marsikaka mestna gospodičina.

S prihodom Olge v hišo Podgoričanovo se je začelo takoj novo življenje. Vse je moralo biti bolj čedno, vse drugače postavljeno. Prejšnje ognjišče in peč sta morala takoj izginiti in prišlo je novo

železno štedilno ognjišče. V sprejemni sobi in drugod je vedno primanjkovalo česa, zato se je večkrat vozila v mesto, da nakupi »potrebega«.

Pred njenim prihodom ni bilo pri Podgoričanovih nikoli v navadi gostenje, odkar pa je prišla ona, vršilo se je to zaporedoma in skoro ni bilo tedna brez gostij. Le malokdaj je bilo videti Olgo v štacuni ali v kuhinji, v hlevih pa — to se ume — nikoli! Čemu, saj njo niso brigale take stvari. Posedala je rajše po cele dneve v sobah in pri klavirju; to jej je ugajalo bolj. Tudi ljubeči Janko je posedal po več ur na dan v njeni bližini, posebno preve čase in zelo malo se je brigal za svoja trgovska opravila.

Po preteku enega leta tako idiličnega življenja povila je Olga čvrstega sinka, kateri bi jo bil stal skoro življenje; polotila se je je huda bolezen, da je morala prebiti tri mesece v postelji, predno je okrevala.

Kar je Janko poravnal dolgove, kar je stala bolezen, poleg tega veliki hišni stroški, ki so daleč presežali dohodke, potem dobro in razkošno življenje, slabo gospodarstvo in še slabše Olgino gospodinjstvo: je denar, ki ga je prinesla Olga od svojega očeta za doto, skoraj — pošel. Janko pa je imel tudi še to navado, da je kaj rad menjaval konje, pa ne da bi s tem kaj pridobival, ampak še dokladal je o vsaki zameni.

(Pride še.)

Ponavljamo torej, da v polni meri odobrujemo postopanje tržaške policije proti vsem onim italijanskim podanikom, ki so ob enem agitatorji, provokaterji in hujšakci. Nikar naj se nam ne govori o humaniteti, češ: da so ob takim izgonu prizadete tudi povsem nedolžne rodbine! Nikdar nismo bili prijatelji veksatoričnemu postopanju in nikdar nismo bili tega prepričanja, da se na državnem pravičstvu in na policiji vari lek za zdravljenje političkih in socijalnih odnošajev. Na drugi strani pa nismo nikdar tajili potrebe take avtoritete, kajti je — kdo bi mogel tajiti to? — slučajev zastrupljenja krvi javnosti, ko mora vršiti svojo dolžnost: ali državni pravdnik ali pa policija.

Dobrodušnost avstrijskih oblasti do italijanskih podanikov je uprav angeljska in je svetovnoznana in je postala vsemu svetu že v pregovor. Ta dobrodušnost je tolika, da že sme biti uverjen vsakdo, da te oblasti ne skrivljajo ni jednega samega italijanskega lasu, ako niso bile uprav prisiljene v to po arogantnem vedenju dotičnikov, drzno žalečem in zlorabečem avstrijsko gostoljubnost. Kraj vse svoje tolerance do italijanskih gostov imajo pa avstrijske oblasti vendar še nekoliko drugih dolžnosti do — lastne države, kateri služijo, in do nje podanikov! Ta država se itak že zviha v hudi krizi vsled notranjih političkih in narodnih bojov mej lastnimi podaniki. Mi imamo v Avstriji in še posebej v teh primorskih pokrajinah dovolj zmešnjav in homatij, ki nam jemljejo blagi mir, zastrupljajo medsebojno življenje in uničujejo javno blagostanje. Škoda, izvirajoča iz teh bojov je tolika, da ne bi našim oblastim mogli prizanesti očitanja brezvestnosti, ako bi mirno gledale, ko se tuji podaniki prilivajo olja v plapolajoči zubelj, mesto da bi mirno, tiho in — hvaležno uživali kruh, ki ga jemljejo našim ljudem izpred ust!

Politični pregled.

TRST, 28. marca 1899.

Ali zopet komedija?! Minole nedelje so bili v Trstu zbrani člani večine v deželnem zboru istrskem. V svojem sklepu obžalujejo, da vlada ni sklicala deželnega zbora na njega zakoniti sedež — (Kje je ta sedež? Kdo ga je določil? Op. ur.) — in da se hočejo prihodnjega zasedanja udeležiti le v ta namen, da se na kompetentnem mestu izrečejo o tem postopanju vlade.

V nasprotju s tem sklepom pa se trdi sploh, da se je vlada odločila za Koper le po želji in nasvetu italijanskih poslancev!!

Mar so gospodje tudi to pot igrali — komedijo?!

K položaju. Ker je že »Neue Freie Presse« govorila o bodočem skupnem programu vseh Nemcev kakor o dogodku zgodovinske važnosti v političnem življenju avstrijskem, kakor o dogodku, ki mora biti odločilen za smer notranje politike v bodočnosti, ne bode napačno, ako navedemo tu besede, ki jih je spregovoril v soboto poslanec Wolf — ki je vendar merodaven naganjač v nemškem taboru — o isti nemški ukupnosti. Wolf je rekel: Sestavljanje skupnih zahtev Nemcev je nepotrebno. To misel treba odklanjati že zato, ker se je porodila v takozvanem liberalnem veleposestvu. Zato se Wolf najodločneje upira proti zlorabljenju nemške ukupnosti od strani poslancev iz družih nemških skupin.

Mej tem govorom Wolfom so zborovalci zasramovali istega dra. Grabmayrja, ki je jeden prvih misijonarjev nemške gemeinbürgerschaft.

Kdor pozna razmere, nam pritrdi, da so Nemei raznih skupin tako razcepljeni, tudi v najelementarnejših nazorih, da bi tudi ob najbolji volji ne mogli sestaviti skupnega programa. Če pa te volje ni, če je celo odpor protiposkusu za dosego ukupnosti, katero bi hotela »Neue Freie Presse« navajati že kakor epohalno dejstvo — in če poštujemo nadaljnje dejstvo, da tudi ob najtesnejši ukupnosti so Nemei že številno slabi nasproti nemškemu narodu: na kaj za božjo voljo — tako moramo vprašati — hočejo opirati Nemei svoje zahteve po nadvladavi? In ali more država poverjati svojo usodo nasproti ukupnosti maloštevilnim in poleg tega mej sabo tako razcepljenim skupinam?!

Nemei se zgražajo kakor na kakem zločinu, ako se govori o vladanju brez njih. In vendar se bode moralo vladati brez njih, dokler oni sami ne

čejo vladati ukupno z drugimi. Nemeem gre primeren delež na upravi države, ali le poleg drugih in ne nad drugimi. Dokler ne pripoznajo tega, dokler se ne odrečejo hlepenju po vladi nad drugimi, dotlej si sami zapirajo pot do vlade in ne bodo imeli pravice zgražati se, ako se bo res prej ali slej vladalo — brez njih.

Včeraj je došel na Dunaj ministerski predsednik ogerski pl. Szell in je imel z grofom Thunom razgovor, ki je trajal par ur. Razgovor se je tikal nagodbenih vprašanj. To treba zabeležiti, ker so nemško opozicijske listi dosledno trdili, da se Szell sploh noče pogajati s Thunom. To se vidi, kako napenjajo vse sile, da bi dokazali potrebo, da bi oni prišli zopet v sedlo. Ali ne pridejo, za to bosta že skrbela — Schönerer in Wolf.

Vsiljevanje madjarščine na Hrvatskem. Hrvatski jezik je jedino upravičen na hrvatski zemlji. V tem pogledu je zakon tako jase, da se ne da prav nič zavijati na njem, niti se mu ne da podtikati noben drugi zmisel nego oni, ki ga ima v resnici. Zakon določa torej, da v Hrvatski in Slavoniji sme biti na vseh uradih — tudi ukupnih — jedino le hrvaščina uradni jezik. Ob vsakem pojavu za samostojnost Hrvatske se tudi Madjari kaj radi sklieujejo na ta zakon, na nagodbo, ali ko gre za to, da bi se isti zakon do pičice izpolnjeval nasproti Hrvatski, tedaj si Madjari kaj radi mislijo: zakon gori, zakon doli, mi delamo, kar hočemo. Kjer-koli je le možno, posebej pa ne ukupnih uradih in na železnicah, se neprestano vrše poskusi za kršenje hrvaščine in vsiljevanje madjarščine, kar pomenja očitno kršenje zakona. Takov atentat na izključne pravice hrvatskega jezika na hrvatskih tleh se je izvršil zopet te dni. Brzobjavnemu in poštnemu vodstvu v Zagrebu je letos prvič padlo v glavo, da je izdalo imenik naročnikov na telefon tudi v madjarskem jeziku. To je vzbudilo veliko ogorčenje v vseh trgovskih krogih v Zagrebu, brez razlike stranke. Da bi govorila praktična potreba za tako novotarijo, tega pač ne bode trdil nikdo. Namen more biti torej jedino ta, da bi se zdrobil košček hrvatske samostojnosti. Trgovski krogi v Zagrebu so se obrnili do trgovske zbornice, naj se ona postavi proti temu atentatu na zakon in pravo naroda hrvatskega, kar je ista zbornica tudi storila s posebno ulogo na pošto in brzobjavno ravnateljstvo. Prav je tako! Ako se proti takim atentatom ne zavarujejo o pravem času, nastati bi mogel usoden preudic. Čim se je kolo začelo vrteti, je je težko ustaviti. Domovinska dolžnost kliče torej vse sloje naroda hrvatskega na energičen in ukupen odpor.

Uredba učiteljskih plač na Gorenjem Avstrijskem. Po nalogu deželnega zbora gorenje-avstrijskega, čegar večina je konservativna, sta šolski in finančni odsek izdelala nastopne predloge za zboljšanje učiteljskih plač: Pomožni učitelji naj se imenujejo odslej provizorični podučitelji. Ako imajo le spričevalo zdrelosti, naj dobivajo renumeracijo letnih 400 gld., ako pa imajo taki provizorični učitelji tudi spričevalo usposobljenosti, naj dobivajo renumeracijo 500 gld. Razlika mej plačo in renumeracijo je le v tem, da se plača dobiva v naprej, kar ne velja za renumeracijo. Vse učene osebe imajo pravico do stanovanja ali v naturi ali pa v denarju v povečani meri. O upokojenju je računati službeno dobo od tedaj, ko je dotičnik položil skušnjo usposobljenosti. Vse definitivno nameščene učene osebe na ljudskih in meščanskih šolah naj dobivajo doklado letnih 50 gld., izvemši strokovne učitelje (in strokovne učiteljice), ki naj dobivajo 100 gld., z ozirom na to, da so v stanu učiteljev na meščanskih šolah razmere neugodne za povišanje. Učitelji na jedno- in dvorazrednih ljudskih šolah naj dobivajo vrhu tega še 50 gld. za upravljanje šolskega vodstva, ker dosedaj niso dobivali nobene funkcijske doklade. Po tej uredbi plač se poviša potrebščina za 85.400 gld., kar je gotovo lepa svota za deželo. A ponavljamo, da take predloge stavi konservativna večina, razupita kakor reakcijska in sovražna učiteljem. To je pač najbolji dokaz, da vendar niso židovski liberalci vzeli v zakup — vse dobrohotnosti do učiteljev.

Domače vesti.

Minister za trgovino, baron Dipauli, je danes nadaljeval z ogledovanjem raznih zavodov.

Imenovanje v justični službi. Više deželno sodišče je imenovalo pravnega praktikanta na dež. sodišču v Trstu, Pavla grofa Saracini-Belforta, avskultantom.

Ferman iz Rihenberka. Kakor turški sultan in veliki vezir izdajata fermane svojim »pravovernim«, tako pošilja nam vsako toliko svoje fermane neka velepotence v Rihenberku. Tem fermanom ni lasten le jako oblasten zlog, ampak imajo še to posebnost, da nam prihajajo vedno — na odprtih dopisnicah. V zadnjem fermanu svojem nam pripoveduje velepotence v Rihenberku, kaj smemo in česa ne smemo.

Ferman se glasi:

Rihenberk 24/3/99.

Na Vašo notico v »Edinosti« Bog ne daje, ni družega kakor obžalovati, da ste spet začeli vtikati prste v zadevo, ki Vas prav za prav ne briga. — G. Gabršček je vedel, da bo nekaj kalinov in med prvimi gotovo »Edinost«, ki mu na njegovo izjavo pošljejo sožalnice, zaupnice in — vjokaneu potube za daljno »delovanje«. — Vsi napadi na njegovo osebo so le mal odmev njegovih »sepecev«, »tepecev«, »rogoviležev« itd., katere je vlačil na dan v svojem listu.

S spoštovanjem

N. N.

Kaj pravite, a?! Stolz lieb ich den Spanier. Da, še to moramo povedati, da se je veliki vezir v Rihenberku tudi podpisal, potem pa je nekako počel svoje ime, da je ni možno čitati. Pa to nič ne de! Saj je velepotence v Rihenberku itak že znana; potem pa je — v potrebno označenje — dovolj jasno razvidno iz — resolutne stilizacije, kako se velepotence v Rihenberku »čuti« in da ima o nalogi in pravicah novinstva na Primorskem iste — turške nazore, kakor nje visoki zaveznik v Ljubljani, ki — nima mršavih las.

Ne moremo tajiti, da smo bili, prejemi ta najnovejši, na odprti dopisnici napisani ferman velepotence v Rihenberku, kar konsternirani, s tako grozno silo je pal na našo glavo ta strogi ukor. Kar sapo nam je zaprlo. Ko pa smo prišli zopet malec do sape in ko smo se jeli prepričevati bolj in bolj, da tudi drevesa velepotence v Rihenberku ne rastejo do nebes, in smo se spomnili, da ves svet ne ceni posebno visoko veljavnosti — turških fermanov, smo se ujunačili zopet in smo prišli do sklepa, morda pregrešnega se — turškega stališča, sicer pa jako potrebnega in naravnega: da bomo še naprej pisali o dogodkih na Goriškem vzlic vsem fermanom — velepotence v Rihenberku!

Alah je velik in njegov prorok tudi — Turčija pa vendar leze nizdolu!

Nekdaj in sedaj! Pišejo nam: Nekdaj, ko še ni bilo nas, sedaj živečih, živelo se je bolje; tako vsaj pripovedujejo stari ljudje. Nekdaj so iz Nemčije pošiljali marke v Avstrijo le tajno, v vednem strahu pred avstrijsko policijo in pred patrijotičnimi avstrijskimi Nemei. Danes se vse to dela javno in s ponosom. — Nekdaj so Lahi hodili v Avstrijo prosit kruha, ker jim je doma primanjkovalo — polente. Danes hodijo Lahi še v Avstrijo, toda sedaj ne prosijo več, ampak zahtevajo in zapovedujejo! Sedaj so že toliko pri moči, da nabirajo »lire« ter tako pomagajo našim Lahonom, da bi nas poprej pohrustali?! Vsa Italija je pokonec v nabiranju evenka; tako čitamo vsaj v tukajšnjih in v listih iz kraljestva!

»Piccolo« piše n. pr., da se je v sami videmski pokrajini nabralo že do 3000 lir! Nabira se pa, kakor da se gre križarsko vojsko!

Nekdaj je nekdo pisal v Rusijo ter svetoval, naj se tam posnema delovanje naših »ljubih« sedov, ter naj se nabere nekoliko tisoč »rubljev« v pomoč napadanim avstrijskim Slovanom. List »Novoje Vremja« pa je odgovoril indirektno (seveda je to bilo nekdanj), da avstrijski Slovani naj ne mislijo nikar, da jim Rusija pomore z rublji! Ne, oni sami naj delajo, naj se branijo! Rusija da jim more pomore le — moralno!!

To vse je bilo nekdanj! A koliko se je »nekdanj« spremenil sedaj! Le v poslednjem slučaju ni mnogo spremembe. Drugi narodi se podpirajo moralno in — materijalno, Slovani pa . . . molčimo raje! Pa ne mislite, da sem hotel javkati, ampak napisal sem to-le paralelico z namenom, da pokažem, kako so naši nasprotniki podobni tatu, ki beži in vpije: Primate ga! Vedno vpijejo o rubljih, ki se baje trkljajo po ulicah. In vendar jih poznamo

mi Slovenci k večjemu le od tod, ako smo jih videli v izloženem oknu kake menjalnice!

No vzlie vsemu ne klonimo mi duhom. Škodujejo nam pač te laške lire, ali da bi nas uničili, kakor namerjajo, to pa se ne zgodi, čeprav nimamo ikakih rubljev, katere bi mogli pošiljati v boj proti liram in markam.

Da nas ne uničijo, v to nam je porok proučevanje našega kmeta in delavca iz vseh naših slojev.

Inteligentnejši in narodno zavedni možje naši pa naj vselej in povsod vrše svojo dolžnost. Poučujejo naj nezavedne, kako se jim je braniti pred antikristom prihajajočim iz Prusije in Italije.

Zakaj je bil prepovedan volilni shod v Koštaboni? S Pomjansčine nam pišejo: Sijajno vspeli shod v Šmarji dne 26. februarja ni bil po godu gospodu predsedniku občinskega odbora Pomjanskega, še manj pa njegovemu zvestemu opodi — tajniku. Vendar to bi bila še prebolela ta dva moža, ali da da si »upa« politično društvo sklicati shod celo v Koštabono, to jima ni šlo v glavo. Mimogrede bodi povedano, da so tak shod želeli ljudje sami, ker so že siti gospodarjenja Pomjanskih upraviteljev občine. Ali kako naj bi se preprečila ta nakana slovenske stranke? Gospod tajnik ni premišljal dolgo. Nekega dne — zopet mimogrede rečeno: je bil to uradni dan —, ni bilo v uradu nobenega onih dveh gospodov, pač pa je bil gospod tajnik v Kopru. Seveda je šel po svet, kaj naj stori, saj s kopersko gospodo ima gospod tajnik večno trdnih zvez. Posledica temu je bila, da se je zbralo nedeljo potem nekaj fantov iz Koštabone v krčmi v Pomjanu, seveda najbrže na migljaj iz Pomjana. In čujte, da si ti fantje čisto med letom prihajajo v Pomjan, vendar še nikoli niso imeli te časti, da bi se z njimi prišla v krčmo dogovarjati gospod predsednik obč. odbora in njegov tajnik. To je bila vsekako velika čast za fante, za katere se druge kratki nihče ne meni.

Kmalu potem se je začelo govoriti, da namerja tudi takimenovana »laška« stranka prirediti shod, in sicer se je govorilo, da ga skliče »Lega nazionale«. Nismo verovali! Kajti, ako ta »laška« stranka priredi shod v slovenski Koštaboni, kako pač bodo govorili? Laški ne, ker jih ne bodo umeli; na shodu laške stranke pa govoriti slovenski, to bi bila vendar sramota! Kako priti iz te sitne zagate? Izmislili so se tako-le: Mi skličemo shod isti dan kakor »Edinost«, ker bi pa dva shoda v majhni vasi lahko provzročila nemirov, je gotovo, da okrajno glavarstvo prepove oba shoda. Računali so dobro; v soboto pred shodom je bilo naznanjeno, da sta prepovedana oba, menda radi tistih poznanih ozirov na javno »varnost«. Slavno glavarstvo je storilo svojo, ali to dejstvo ne zadevuje nas, ampak nasprotnike. Mesece prej je bil shod v Šmarji, bilo je tam za varnost 6 c. kr. orožnikov, ali koliko so imeli dela? Vsakdo je videl le uzoren red, mir se ni kalil ni najmanj. Ako smo dali tako spričevalo v Šmarji, zakaj bi se nas trebalo bati v Koštaboni? Prepoved shodov toraj zadevuje naše »prijatelje«, in gotovo si je neki gospod v Pomjanu veselja mel roki, ko je izvedel, da je prepoved shoda — njegovo maslo, če tudi to maslo ne diši prav po poštenih »robi«.

Mi pa mislimo, da se bomo vendar videli, v Koštaboni (Gotovo! Ured.) četudi ne na oljčno nedeljo, pa kmalo po Veliki noči, da pokažemo, da je tudi za te kraje, za velikim petkom prišel našega: Vstajenja dan!

Slavni dr. Vignini in „ščavi“! Pišejo nam: Neko okoličansko konsumno društvo je imelo opravila z okrajno blagajno. Poslalo je svojega zastopnika do gori imenovanega gospoda, da pojasni neko navskrižje, navstalo med zadrugo in blagajno. Zastopnik slovenskega društva je zatrdil, da je neki organ tega društva bil zavarovan za slučaj bolezni in je v potrdilo pokazal kužičico »Delalskega podp. društva«.

Gospod »segretario in capo« je pa opazil: »Alia, alla società scava« (v društvu »sužnjev«!) Hvala, gospod doktor!

Prav imate: še je ljudij na svetu, ki hočejo imeti sužnjev in ki jih morda tuje še imajo. Toda vedite, da sramota ne pada na onega, ki se ne more izviti iz verige, ampak na onega, ki nadevuje verige, seveda ne one iz železa, ampak one moralnega in materialnega suženjstva. V takih verigah so somisljeniki-predniki dra. Vigninija ti-

ščali naše ljudstvo dolgih dob; ali to je bilo nekdanj, danes se pa dr. Vignini moti prav odločno, ako meni, da je v nas še ščavov — danes se čutimo »Slave«. Slovane, boreče se za svojo svobodo, za svoja človeška prava, in drobeče okove. Naš Bog je Bog svobode in ne Bog suženjstva, naš Bog je Oni gori nad oblaki, ki nas je vstvaril vseh po božji podobi. In ker smo vsi istega božjega izvora, ne sme biti med ljudmi ni sužnjev, ni takih, ki bi smeli imeti sužnjev! Klanjamo se Vam, slavni dr. Vignini!

»Ne dolgo časa«.

Influenca v upravah laških občin. Sedaj potrja tudi »Piccolo« vest, ki smo jo prinesli že pred nekoliko dnevi, da so namreč v Miljah zaprli bivšega župana Ubaldinija in bivšega tajnika Impastarija, a jo še popolnijo z objavo, da so zaprli tudi nekega Tiepolo in da se vrši preiskava tudi proti bivšemu županu dru. Valonu, ker je »pozabil« položiti neko svoto v blagajno občine. »Piccolo« pripoduje še, da je ljudstvo razsrjeno proti razsipaleem občinskega premoženja.

Oj nesrečna influenza! Toda »Piccolo« bi vendar dobro storil, ako bi nekoliko razmišljal o tem, koliko je kriva njegova stranka sploh in deželni odbor istrski še posebej na tem, da se sploh možni toliki slučajji — influence v upravah laških občin. Seveda, deželni odbor je imel važnejih poslov: moral je zaustavljati sklepe zastopov naših občin, moral je delovanje naših občin ovirati z vsemi možnimi veksacijami, moral je — ne potrjati proračunov teh občin, imel je dela z nepotrebnim deljenjem občin v zgolj strankarske svrhe, razmišljati je moral o tem in onem, kar bi utegnili škodovati hrvatsko-slovenski stranki itd. Sploh je imel toliko dela, da zares ni imel časa za take, gotovo manj važne stvari nego je strogo a hkratu tudi dobrohotno nadzorovanje uprav občin sploh!

O vsem tem naj bi malee razmišljali laška gospoda in prišli bi morda do poznanja, koliko so grešili in koliko zamudili na škodo — vseh! O da, vse se mašuje enkrat na svetu!

Bivši župan v Veprinu — zginol? Iz Veprinca nam poročajo danes nujno: Bivšega našega župana Ivana Andrejeviča-a Golea manjka že več dni. Pravijo, da je odšel v Trst. Sedaj pa so začeli ljudje spravljati to zginotje Andrejeviča v zvezo z onim samomorom blizu Prvavine, o katerem je poročala »Edinost«. Gotovega se seveda ničesar ne ve.

Urednik „Obzora“, gospod Josip Pasarič, je te dni došel iz prestanega štirimesečnega zapora, ki ga je dobil radi nekega tiskovnega pregreška.

Mestna hranilnica ljubljanska. Došel nam je računski zaključek te hranilnice za deveto upravno dobo od 1. jan. do 31. dec. l. 1898. Iz njega posnemamo, da je ta hranilnica imela denarnega prometa skupno gld. 15.959.050.43, torej za gld. 3.168.036.05 $\frac{1}{2}$ več nego lani, čistega dobička pa je imela gld. 22.224.02. Mestna hranilnica ljubljanska obrestuje uloge po 4 $\frac{1}{2}$ o.

Troje otrok zasutih. V Preclavi pri Ptujju se je dne 23. t. m. igralo troje otrok na neki rebri. Nakrat se je utrgala zemlja in je podsula otroke. Nekega dveletnega dečka je ubilo.

Drobne vesti. 18letno Emilijo Sader so pogrešali par dni. Včeraj so pa našli nje mrtvo truplo v nekem vodnjaku v ulici Molin a vento. — Na nekem travniku blizu Škednja se je zastrupil 36-l. čevljar Ivan Batistig. — Huda je predla včeraj mladeniču Evgeniju Levi-Minzi, toda brez potrebe. Bil je za pričo na razpravi radi umorstva v ulici Senole israelitihe. Poredni ljudje so mu govorili, da bo tudi on obsojen radi umorstva in siromak je verjel. Bil je v takim strahu, da se je ves tresel. Ko pa je čul razsodbo in je videl, je nastala grozna reakcija. Kar omahoval je iz sodne dvorane, kakor da je pijan. Dospevšemu na veliki trg pa mu je bilo tako hudo, je moral v lekarno Praksmarerjevo, kjer se je zgrudil v nezvesti.

Porotno sodišče. Včeraj je bil 18-letni brezposelni Angelj Tedesco iz Trsta spoznan krivim umora in sodišče mu je prisodilo — z ozirom na mlada leta njegova — 10 let poostreje težkeječe. Naši čitatelji se gotovo še spominjajo na krvavi čin, ki se je bil dogodil dne 15. decembra zvečer v veži neke hiše v ulici delle Senole israelitihe. Umorjena je bila omožena Terezija Demattia. Gori

imenovani mladič jo je zabol parkrat iz jeze, ker ni hotela slušati njegovih nesramnih ponudb.

Različne vesti.

Mihael Munkacsy, znani ogerski slikar, loži na smrtni postelji. Njegovo smrt pričakujejo z vsakim dnevom. Munkacsy je bolehal že nekaj let sem in sedaj je prišla bolezen do vrhunce.

Petdesetletnica bitke pri Novari. Bilo je 12. marca 1849., ko so Piemontezci vnovič zgrabili za orožje. Na čelu naše italijanske armade je stal, kakor tudi prejšnje leto, zmagovalni junak Radetzki. Takoj je zbral svojo armado ob Ticino; dne 20. marca so prebredli reko in že prihodnji dan je bilo pri Mortari premagano desno krilo Piemontezev. Dne 23. marca je bila armada Karla Alberta vnovič tepena, preden je došlo levo krilo in njegova rezerva na bojišče in boj je bil završen v petih dneh. Dne 23. t. m. je ta spominski dan minil v Avstriji popolnoma tiho in le malo onih, ki žive še sedaj in so preživeli one velike dni, se je v tihi žalosti spominjalo nepozabljivega vojskovodje in padlih tovarišev.

Grozote kitajskih zaporov opisuje neki novinar v Hsüntšien (pokrajina Kiangsu) kakor sledi: »Vsled lakote in bede, ki se širi na severu te pokrajine, se množijo roparske čete od dne do dne. V štirih velikih prostorih zapora v Hsüntšienu sedi o vsakem času okoli 100 roparjev, uklenjenih v verige. V živež dobivajo na dan po osem unce kruha in gorke vode. Ako imajo prijateljev, je njihov položaj bolji, sicer pa jih kmalo pobere smrtna kosa in pokopljejo jih, ogrinjene samo v slamnata ogrinjala, na polje, ki je odločeno samo za nje. Od februarja do oktobra l. 1898. je umrlo v teh zaporih skoraj 300 ljudi in od takrat umrjeta skoro vsak dan po dva. Na ta način, menijo, se najkrajšim potem znebljajo roparjev«.

Šopki o. Stanislava Škrabca.

(Dalje.)

Ko bi o. Stanislav ne mislil, da ves narod more sprejeti tuj obrat, kako pa da je on Ruskim, ki imajo uže svetovno literaturo, svetoval, naj začno bomkati? Ruskih je malo več, nego Slovencev, ravno 80 krat! — Tak minuciozen narodec, kakor so Slovenci, tak narod, kateremu so celo Kočevarji, po trditvi o. Stanislava (12 zv. XVI teč.) mogli pohabiti fonetiko, naj bi bil obranil to, kar se je zgubilo uže v praslavjanskem jeziku, kjer so dovršniki uže imeli, po mnenju prof. Brandta, brezdomno pomen bodočnika.

In ti dovršniki so v slovenščini šli po treh potih: jedni Slovenci popolno ne bomkajo, drugi

Velika zaloga
solidnega pohištva in tapecarij

od
Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko poslopije).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

bomkajo redko, pogosto. Kaka čudovita trifurkacija dovršnika!!

c.) Ne vem, na podlagi česa prof. Brandt trdi, da bombka čeli slovenski narod? S to trditvijo se pač ni eden Slovencev ne bode soglašal, in dozdaj ni še oprovržena trditev g. Lamurskega, da se krajci, kjer ljudje bomkajo, popolno ne znajo.

d.) Miklošič nikje ne trdi, da je bomkani dovršnik potvorjen po nemškem bodočniku, kajti, ko bi on trdil to, moral bi taisto govoriti i o bomkanem nedovršniku in tembolj o ruskem zloženem bodočniku. Miklošič je imel v mislih seveda le sintaktično stran tega vprašanja, in ko bi se mišljenje o Stanislava spuščalo v globino, ne pa razprostralo samo v širjavo, gotovo bi on ne bil izpridil toliko platne »Cvetja«, oprovrgaje Miklošiča.

d.) Prof. Brandt pravi, da »posebnost starih germaniziranih (sic!) oisateljev (T. j. da manj bomkajo, nego sedanji) tudi govori proti objasnjenju Miklošiča«.

Ako i zdaj narod manj bomka, nego pisatelji, treba je misliti, da je v XVI. stoletju bomkal še veliko manj ali pa da celo bomkal ni. Jako mogoče je, da je v XVI. stoletju bomkanje bilo prostemu narodu ravno tako tuje, kakor n. pr. izrazi: pero za pisati, mreža za ribe loviti, ušesa za slišati, o katerih pač nikdo ne poreče, da niso germanizmi, da si nemško »zum« tudi ni slovensko »za«. (Daljše uvidimo nekatere bomkane »posebnosti«, ki jih razen »Cvetja« zna morda le še kaka ljubljanska kuharica, ki ves cilj svojega življenja vidi v tem, da lomi in pači svoj čisti hribovski jezik).

Ako je dovršnik v pomenu bodočnika ostal dozdaj, do naših dni v narodu bolj, nego v knjigi, ako je ostal v večji moči ravno tam, kjer manj čitajo, ako ga zato priporočajo taki možje, kakor Janežič, Levstik, Cegnar, Marušič itd., to mislim, da je to pač faktor, kateri je treba jemati v poštev; ravno iz stilističnih razlogov je treba zavreči trifurkacijo bodočnika, in — ali vselej bomkati, ali pa nikdar. Popolno od nas je odvisno, da ne pustimo v naš jezik principa: Divide et impera! in da ga izbaenemo tam, kjer se je uže vgnezdil. (Pride še).

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 28. V razpravi v deželnem zboru Niževavstrijskem o predlogu za protest proti rešitvi jezikovnega vprašanja na podlagi § 14. je podal namestnik grof Kilmannsegg v imenu vlade jako važno izjavo, da vlada, da-si stvar ne spada v kompetenco deželnega zbora, vendar nima nič proti temu, da se razpravlja o tem vprašanju in to z ozirom na dejstvo, da je od rešenja jezikovnega vprašanja odvisna blaginja in mir med prebivalstvom.

Iz te izjave sklepajo, da vlada misli še enkrat pozvati češke in nemške zaupnike na pogajanja. Če bi se pogajanja razbila tudi to pot, potem pa da hoče vlada na vsaki način rešiti jezikovno vprašanje z uporabo § 14.

Jako značilno pa je nadaljno dejstvo, da je večina deželnega zbora odklonila predlog za protest, kar bi kazalo, da ni krščanski socialisti, ni liberalno veleposestvo niso proti temu, da vlada reši jezikovno vprašanje na podlagi § 14.

Dunaj 28. Listi javljajo: Glavnim predmetom večernjega dnevnega pogovora ministerskega predsednika ogerskega, pl. Szella, z ministerskim predsednikom grofom Thunom, so bila nagodbena vprašanja.

Budimpešta 28. Uradni list objavlja imenovanje predsednika kraljevega stola v Szegedinu, dr. Bernata, državnim tajnikom v ministerstvu pravosodja.

Washington 28. General Otis je v Zambianu nakupil trinajst španskih čolnov za topove.

„EDINOST“

večerno in jutranje izdanje
se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi
najužnem kolodvoru.

Mala oznanila.

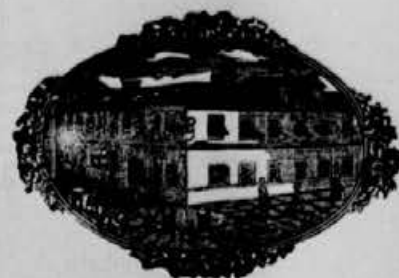
Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

„Landaver“

posebno prikladen za vožnjo s kolodvora v mesto in za vožnjo na deželi, prodam za jako nizko ceno. *Fran Wiesjan, Ljubljana, Rimska cesta št. 11.*

„Hotel Nazionale“

v Trstu. Via Vienna št. 4

nahaja se v bližini kolodvora južne železnice pristanišče, poštne in brzojavne urade ter je popolnoma obnovo. Sobe elegantne vse v I. nadstr.

Cena od 60 novč. naprej.

V pritličju nahaja se tudi „Restaurant Nazionale“ elegantno opremljen, preskrbljen vedno in ob vsakej uri z gorkimi in mrzlimi jedili. Toči se: fino plzensko pivo in Culmbach-ovo črno pivo, najbolje dalmatinsko „Apolo d Lissa“ in istrsko vino ter razna vina v boteljkah, vse po zmernih cenah.

Lastnik je slovan-dalmatincev. Govori se slovenski in hrvaški.

Naslanjaje se na gesto: „Svoji k svojim“ priporoča se slavnemu občinstvu slovenskemu in hrvaškemu za obilen obisk

Josip Serdarović,
lastnik.

ZALOGA POHISTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohistva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zimne in peresne, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste
od sloveče avstrijske znamke

„Styria“ in „Styria“ original

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente št. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:
Trst, Primorsko in Dalmacijo.

M. Aite

Razprodaja vse
(prej Aite & Zadnik) blago v zalogi po
Via Nuova ogel ulice S. Lazzaro. znižanih cenah.

FILIJALKA

C. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz $2\frac{1}{4}\%$	30-dnevni odkaz $2\frac{1}{8}\%$
30- " " $3\frac{1}{4}\%$	3-mesečni " $2\frac{1}{2}\%$
	6- " " $2\frac{1}{2}\%$

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibinj, Ino most, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjmi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

„EDINOST“

Glasiło političnega društva „Edinost“
za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21.—; samo večerno izdanje gl. 12.—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Škedinju pri gosp. Antonu Sanein (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasiło tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V ednosti je moč!“

Dr. Rosa Balzam | Praško domače mazilo

za žolodce.

iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi

je že več kakor 30 let obče znano domače zdravilo, vzbuja slast in odvrta lahko. Z redno uporabo istega se prebavljanje krepi in ohrani.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 nč. po pošti 20 nč. več.

Varilo! Vsi deli embalaže nosijo
zraven stoječo, postavno položeno
varstveno znamko.

Glavna zaloga: **Lekarna B. Fragner-ja „pri črnem orlu“** Praga, Malastran, ogel Špomerjeve ulice.

Vsakdanje poštno razpošiljanje.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske, v Trstu v lekarnah: G. Luciani, E. Leitenburg, P. Prendini, S. Serravallo, A. Suttina, C. Zanetti, A. Praxmarer.